

Jeg vil altsaa være stemt for, at denne Sag prøvedes — hurtigt vil jeg tilføje — i et Udvalg, det vilde jeg sætte Pris paa. Jeg tror alligevel, at der er flere Ændringsforslag, som man fra forskellige Sider kunde bringe frem. Jeg vil sige, at det er mit bedste Ønske og Haab, at vi ikke dermed skulle forsinke Loven eller umuliggøre dens Fremme. Men paa den anden Side at jage til at lave en Lov, som alle senere ville være misfornøjede med, fordi vi ikke have givet os Tid, det vil jeg advare mod. Jeg vil ikke selv stille noget Forslag om Udvalg, men til de Herrer, der have talt mod at nedsætte Udvalg, vil jeg henstille, om det dog ikke var rigtigst, at vi fik nedsat et Udvalg; saa at man hurtigst muligt fik fremsat de Ændringer, man fandt formaalstjenlige.

Pagh: Jeg finder det meget uheldigt, at et Lovforslag, som griber saa dybt ind i saa mange Forhold som det nærværende, og som Folketinget nu har overvejet i et Par Aar, her skal, som det synes, gøres af i en Haandevending. Jeg kunde ligesom flere andre ærede Medlemmer, som nu have talt, have ønsket, at dette Lovforslag blev gjort til Genstand for nærmere Prøvelse i et Udvalg, men i ethvert Tilfælde vil jeg henstille, at der dog stilles Ændringsforslag paa flere Punkter. De Ændringsforslag, jeg kunde ønske stillede, vilde gaa ud paa, at der aabnes Adgang til større Nydelser om Helligdagen end til at nyde Brød, Mælk og læse Aviser. Det vil jo nemlig for i al Fald en stor Del af Befolkningen blive de Nydelser, man kan faa om Søndagen. Jeg kunde ønske, at der ogsaa blev Adgang til at købe Kød, Fisk og Bærfrugter. Naar der fra det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Jensen-Stengaarden) blev udtalt, at der under § 11 var givet Kommunebestyrelserne Adgang til at give Tilladelse til, at der bliver solgt Fisk og maaske ogsaa solgt Kød . . . (*Jensen-Stengaarden*: Ikke solgt men udbragt.) tror jeg, det er en Misforstaaelse, ogsaa, at det skulde kunne tillades udbragt. Der staar i den nævnte Paragraf Stykke a, at det kan tillades at køre ud med Brød og Mælk, men der staar ikke noget om Kød og Fisk eller andre Varer. Jeg vil derfor meget indtrængende anbefale, at der gives Adgang til, at der ogsaa om Helligdagene maa sælges Kød, Fisk og Bærfrugter. Jeg tror ingenlunde, man i den Henseende vil gaa imod, hvad der er de paagældende handlendes Ønske. Tværtimod.

Høst: Jeg beklager ogsaa, at der efter de Udtalelser, der ere faldne her i Dag, neppe er Udsigt til, at Lovforslaget vil blive behandlet i et Udvalg. Det er jo klart, at det er et Lovforslag, der griber saa stærkt ind paa mange Omraader, at der kunde være god Grund til at gøre det til Genstand for en noget nærmere Overvejelse, men det kan vel neppe ske i den korte Tid, der nu er levnet Tinget dertil.

I § 11 staar der, hvad der allerede er berørt fra flere ærede Taleres Side: „Ifølge vedkommende Kommunalbestyrelses Indstilling kan der ved Politivedtægt træffes Bestemmelse om, i hvilket Omfang Kørsel paa Folkekirkens Helligdage kan finde Sted“, blandt andet „til Forsyning af forbisejlende Skibe, Transport af Gods til og fra Dampskibe og Jernbaner samt Transport af eller Driven med Kreaturer fra eller til Jernbaner“ o. s. v. Nu betvivler jeg ikke, at Kommunalbestyrelsen i enhver Søkøbstad, hvor der er mange forbisejlende Skibe, der skulle forsynes med Proviant, vil indstille, at der i deres Politivedtægt optages Bestemmelser herom. Men hvorfor skal man gaa den Omvej? Hvorfor ikke indføre direkte i Loven, at Arbejdskørsel er tilladt, naar den sker til Forsyning af forbisejlende Skibe eller til og fra Dampskibe og Jernbaner o. s. v. Paa samme Maade opfatter jeg ogsaa det sidste Punktum i denne Paragraf: „Paa tilsvarende Maade kan der for Søkøbstæder og Fiskerlejer ved Politivedtægten fastsættes Undtagelser fra Lovens Regler vedrørende Fangst og Salg af samt Transport af Fisk.“ Jeg skal i Parentes bemærke, at Loven egentlig ikke indeholder noget om Fangst af Fisk, hvilket jeg heller ikke tror, den ret vel kan, idet det vist er fuldstændig lovligt at fange Fisk ogsaa om Søndagen. For at godtgøre Nødvendigheden af paa dette Punkt at have en direkte Lovbestemmelse skal jeg nævne et Eksempel fra min egen Praksis. Der indtraf en Søndag Formiddag Kl. 10 ti Baade, som havde gjort en glimrende Sildefangst. De vilde selvfølgelig gerne af med den snarest muligt, da Sild, som bekendt, naar det er varmt i Vejret, ikke vel kunne taale at gemmes 24 Timer i en Baad. Der var ikke andet for at gøre end ligefrem at suspendere den gældende Lovs Bestemmelser og lade disse Fiskere forhandle deres Sild ved Havnen. Jeg tror ikke, nogen vil synes, der var noget urimeligt deri. Det er den Slags Ting, som kunne indtræffe, og som burde gøres til Genstand for Overvejelse i et Udvalg. Jeg skal for-